

‘ఎలాగంటా, ఈ మనిషితో’

చోడవరపు బాబూరావు

‘బ్రహ్మగో వస్తానని వెళ్ళినవారు ఇప్పటికా రావటా? ఆప్పుడే పదకొండు గంటలయింది గదా, ఇంకా యెప్పుడు పొయ్యిమీద ఎసరెయ్యటం? ఏవీ, బజారుకెళ్ళి ఏమేం కూరలు తెచ్చావో చూపించండి! ఆవేనా తెచ్చివది? ఆవేం పంకాయలు. వాటి మొహమే చెప్పనోంది, సగానికి సగం పుచ్చు పంకాయలని. ఉన్నవాటిల్లో కల్తా చవకవి ఏరి తీసుకొస్తారు. అందులో సగానికి సగం పనికిరాక పారెయ్యవలసినవే నాయె, ఏం లాభం నామొహం! ఆ మాటంటే, నీకేం మహారాజులాగా చెబుతావు, మువ్వై రూపాయలు తెచ్చుకునేవాడికి అసెంబ్లీ మెంబరు భోజనం కావాలంటే యెక్కణ్ణించి వస్తుండే పిచ్చిదావా- అంటారు. ఆ పుచ్చువేరి అవశలపారేసి త్వరగా పొయ్యి రాజెయ్యండి. నేను స్నానంజేసి ఇవశల కొచ్చేవరకూ ఈ మూడురోజులా కాస్త ఆసరాగా వుంటారుగదా, ఆ పిల్లల్ని బళ్ళికి పంపించటం మెండుకూ అంటే విన్నూరుగాదు. చదువుకునే పిల్లల్ని ఇట్లా కూచోబెట్టటం మెండు కంటారు. తమరు ఇతా చదివి ఏదో పెద్ద వెలగ బెతుతున్నట్టు! డిగ్రీ సర్టిఫికెట్లు చక్కగా పటాలు కట్టించి గొడకీ తగిలించారుగాని లింటానికి మెతుకుండదు! ఆ పటాలయినా యెట్లా కట్టించారు? కొత్తప్రేము కొనటానికి వైసాలేక వద్దంటున్న కొద్దీ ఆ భద్రాచల రాములవారి పటం కాస్తా వూడనీ కట్టించారు!

‘చూడండి, కళ్ళూ ఒళ్ళూ ఎట్లా కీక్కుపోయానెం! అజేమిటో షర్ధారాత్రివరకూ ఏమిటో చదవటం, రాముటంతోనే సరిపోతుంది. పగలల్లా ఆఫీసులో పని చేసింది చాలక రాత్రిట్లకూడా ఆ ఆముదం దీపం మూడర అంశనేపు రాయటం మేమిటమ్మా మరీ నూ! ఆ సలే కాస్త కిరసనాయిలువస్తుంది. ఆ కాస్తా హరించినాయే

దాకారాశారు. ఇప్పుడు ఆముదం దీపంతో రాస్తున్నారు. వైగా ఆముదందీపం కళ్ళకి చాలా మంచి దని ఈమధ్య యెవరో రాజకీయ వినాయకులు వుపస్యసిస్తూ ఆస్కారని కూడా చెప్పారాయెను. ఇహ నే నేంజేసేసి? కడుపురుండా లిండి, కంటి నిండా నిద్దరా లేకపోయింకర్వాత ఇహ యెట్లా గంటా యామనిషితో.

‘మొన్న ఆ ఎమ్. ఎల్. ఏ. గారి మరదలు పినతండ్రి మేనగోడలు చక్కగా బంగారపు గడియారం గాలును వేసుకుని పేరంబారి కెడుతుంటే చూడ ముచ్చటవేసింది. పోని నాకేమీ ఆక్కల్లేదు- నేనిట్లా మోడులాగానే వుంటాను. పసివాడికి ఒక్క పెండివుగ్గిన్నైనా చేయిద్దామనుకుంటాను. అయ్యో, రాత! కోరికలు గుర్రాలెక్కమంటే, కర్మ గాడిదల్ని తోలమందిట!— ఉగ్గ గిన్నీ వద్దు, యేమివద్దు - జరంబడిలేదని పిల్లాడు గదా, కాస్త హాల్లిక్కు. నీనా తీసుకురమ్మంటే తీసుకొచ్చారు గనకనా? ఇదుగిడుగో ఇంకామెంటు వస్తోంది, వచ్చేనెలలో తెస్తాలే అన్నారు. ఆరో వాడు పుట్టినప్పుడమాటే అన్నారు, వాడితరవాత దానికి ఆమాటే అన్నారు, ఆతరవాత వాడికి ఆమాటే అన్నారు, ఇప్పుడు దీనికి అదే చెబుతున్నారు! వాళ్ళకర్వైన సత్యానికి బతుకుతున్నారే గాని ఏం ఆహారముండి బతుకున్నారు?

‘పెద్ద పిల్ల పెద్దదై రెండేళ్లు కావచ్చింది గదా, దాని పెళ్లిమాటేమన్నా తలవెడతారా. నేను నోరుచేసుకోవటమేగాని నామాట చెబిని పెడిలేగద! ‘ఇంకో ఏడాది ఆగవే. అప్పటికి కాస్త వెనకవేసుకోవచ్చు- అంటారు. ఏమిటి వెనకవేసుకునేది? నెలనెలా వెనకవేసుకుంటూనే వున్నారు అప్పులు! బోలెడు కట్నంపోసి ఇప్పుడు పెట్టె క్కడ చేసేదంటారు! చెయ్యకుండా అట్లాగే వుంచుతారా, మీకు ఇంకామెంటోచ్చేదాకా?

స్వరాజ్యం రాసేలే, పెద్దసిల్ల పెళ్ళి వైభవంగా చేస్తారు—అన్నారు. స్వరాజ్యం, స్వరాజ్యం అని చంకలు కొట్టుకున్నారు. అప్పుచేసి టీపార్టీ కూడా చేశారాలోజన! ఇంతవరకూ పెళ్ళిలేదు నా మొహమూలేదు! రెండోది కూడా పెళ్ళి కెదిగి కూర్చుంది!

కాస్త చినుకుపడిందంటే చాలు ఇల్లంతా వరదలా యెరు! కాస్త కప్పుమీద వెంతు తిరగ వేయించడని ఎన్నాళ్ళనించో మొత్తుకుంటుంటే విన్నారూ? అదేదీ—ఆవైదరాబాదు సంగతి కేల నీవే, అప్పుడు ప్రభుత్వం మన కోరికలన్నీ తీరుస్తుంది, అప్పుడు ఇంటికప్పు తిరిగివేయద్దా మన్నారు. వైదరాబాదు యుద్ధమై అన్నాళ్ళయింది, ఇంతవరకూ అతీ గతీ లేదు తిరగనే యింపటం సంగతి! అన్నింటికీ అన్నిసాకులూ చెపుతారాయో! మట్టిగోడల్నిండా ఎలకకన్నాలే! ఆవి మెత్తించమంటే, కాళ్ళీరు యుద్ధం పూర్తి గానీ మన్నారు! ఇహ యెట్లాగంటూ, యీ మనిషితో!

'ఆ, ఆ, ఆగండాగండి! ఆగుడ్డల్లో పూరగాయ జాడీ కాస్తా ముట్టుకుని మైలబడేస్తారా యేమిటి? రెండేళ్ళకాటి పూరగాయ, కొద్దిగా మిగిలింది. ఆ కాస్తా మైలబడేస్తే యిహ తిన్నట్టే! మళ్ళీ ఈ యేడు పూరగాయ సంగతైతే, ఇంక్రిమెంటు రానీ అంటారు. మొన్న రాకరాక మాతమ్మూ మా మరదలూ వస్తే వున్న రెక్కాల్టూ రెండేళ్లనాటి ఆవకాయ ముక్కేసి అన్నం పెట్టటానికి చచ్చి పోయినంత సిగ్గేసింది పాపం మన స్థితిగతులు గ్రహించినవాళ్లు గనక, అదే సరిపెట్టుకుని యేమీ అనుకోకుండా వెళ్లారు. ఆ మాటంటే పుట్టింది

వాళ్ళని వెనకవేసుకొచ్చి పోట్లాడవంటారు. ఆ విస్త్ర్లో కాస్త అన్నంపెట్టి ఆ పూరగాయముక్క మడితోనే తీసివేసి ఇట్లూనాముందర పడేయ్యండి. నాకు సెయ్యకక్కలేదు. గూట్లో నేతిగిన్నెలో కొద్దిగా సెయ్యవూచి. అది మీరూ పిల్లలూ వేసుకోండి, ఈపూట గొస్తుంది. నాకు పెట్టి మీరు కూడా పెట్టుకుని అన్నం గిన్నెమీద మూతవేసి పరీ వెళ్ళండి.

'అదుగో, సమయానికి లేచాడు పుయ్యూల్లో నాడు! ఆకలితో ఏం నిద్ర పట్టేడుస్తుంది వాడికి మాత్రం! మడిబట్ట విడిచి వాణ్ణి నాదగ్గర పడుకో బెట్టి మళ్ళీ మడి గట్టుకోండి .. దూరంగా, దూరంగా! అట్లా తాకుతారేం, మతిలేదా యేమిటి, యెన్నేళ్ళొచ్చినా ..! పిల్లా డ్లెత్తుకోటం చాతగాదు! ఆ విస్త్ర రక్కడపెట్టి ఇహ మీపని చూసుకోండి.

'అనుకున్నంతా అయింది, సలభీమ వాకం! ఇది అన్నమో బియ్యమో తెలియటంలేదు! కూరంజా వుప్పుమయం, పులుసేమో గొడ్డుకారం! అందులో వెయ్యవలసిన కారం ఇందులోనూ, ఇందులో వుప్పు అందులోనూ వేళారు గావును! ఇహ తినండి యేం తింటారో! గాంధీగారు మేక పాలు తాగి వుండేవారని మీరేగా చెప్పారు. ఇహనేం మీరుకూడా ఆపనే చెయ్యండి సరిపోతుంది! ఇనాళిటికి వుపోవం! బియ్యంకూడా నిండు కున్నట్టునైంది. అట్లా తెల్లబోయి గుడ్లు వెళ్ళ బెట్టి చూస్తారేం? బళ్ళొంచి పిల్లలు ఆకలి అంటూ వస్తే యేం సమాధానం చెపుతారో చెప్పండి! కాళ్ళీరులో ప్లేబినైటు పూర్తయేదాకా ఆగమంటారు గావును!

ప్రఖ్యాత సినిమా నటిమణికి జబ్బు చేసింది. చోటు మార్చడం, కార్యక్రమంలో కొంత మార్పు అవసరమని డాక్టరు సలహా యిచ్చాడు ఆమె యిలా అంది: 'మార్పా! మీకు తెలుసా, గత ఎనిమిది మాసాల్లో నేను నాలుగుసార్లు వివాహం చేసుకున్నాను; అయిదు కార్లు మార్చాను; రెండుసార్లు ఇంట్లో దొంగలు పడ్డారు; మూడు సినిమాల్లో నటించాను— ఇంకా ఏం మార్పు కావాలి?'